

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

31. De Commendationib. quib. Ecclesiae, vel beneficia in perpetuum, vel
ad tempus alicui commendantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

alteri praebeant, dignitati, Capellanis, vel beneficio annectere, & coniungere, sicut vniuerso de excess. praelat. potest etiam ita suppressere, vt eius redditus perpetuo impendantur in vltus fabricae ecclesiae ipsius, *collegitur ex Clem. si vna, modo citata.*

CAP. XXXI.

De commendationibus, quibus Ecclesia, vel beneficia in perpetuum, vel ad tempus alicui commendantur.

Sciendum est, esse modum quandam acquirendi beneficium, quo ecclesia commendatur alicui, vt eam non tituli, sed commendationis iure in perpetuum, vel ad tempus sua cura, & diligentia administret.

Primo quaeritur, Quot modis ecclesiae, vel beneficia commendantur? Respondeo, duobus, Ad tempus scilicet, vel in perpetuum. Ad tempus alicui commendatur ecclesia; cum Pastore, vel debito sibi ministro destituta, vel viduata, alterius fidei & curae committitur, donec idoneum Rectorem acceperit: ac proinde is cui Ecclesia commendatur, veluti depositarius censetur, apud quem est deposita ecclesia, habetur item tanquam custos, tutor, siue curator. Commendatarius, cui ecclesia ad tempus administranda committitur, non dicitur Beneficiarius, quia nec primo, nec sibi possidet, *Rota in decisionibus. 244. in Antiquis. nihil enim aliud est commendare, nisi deponere. l. Commendare ff. de verbo, significat. l. Lucius, ff. de posit. Is autem qui deponit, est dominus rei depositae. l. Res commendata. ff. Commodati.* Porro commendatur ecclesia in perpetuum, cum committitur alicui, vt eam administret, & regat, dum viuat. Hoc modo commendatur ecclesia ob bonum eius cui gubernanda committitur: at vero primo modo commendatur ob bonum ipsius ecclesiae commendatae.

Secundo quaeritur, An noua sit res, & olim iniurata, ecclesiam commendare? Respondeo, rem esse antiquam, commendare ecclesiam alicui ad tempus regendam. Et enim Greg. Lita commendauit Panormitanam ecclesiam, vt patet ex cap. Obisum, dist. 61. Item ecclesiam Neapolitanam li. 11. Epist. 7. ecclesiam Terracinenam c. Relatio, & c. Illud, 21. q. 1. Pelagius I. episcopo Messanenensi commendauit ecclesiam Catanensem, c. Catanensis, dist. 61. Apud Nicephorum li. 11. Historia Ecclesiastica, extat epist. Athanasij, vbi ait, sibi additam, & commendatam ecclesiam administrandam. In Historia Francorum, & in vita S. Remigij legimus, eum cum esset episcopus Remensis, septem annis ecclesiam aliam commendatam rexisse. Item c. Qui plures 21. q. 1. Decretum memoratur Leonis Quarti, vt vnus possit duas ecclesias habere, vnam iure tituli, alteram iure commendationis: Et hic, cui commendatur ecclesia, suae administrationis reddere rationem cogebatur, quippe qui tanquam depositarius, & custos ecclesiam administrabat. Modus vero quo alicui in perpetuum commendatur ecclesia, res noua est & praeter Canones, vsu & consuetudine in ecclesiam inducta.

Tertio quaeritur, Ad quantum temporis spatium, Parochialis ecclesia iure commendari queat? Respondeo, ad sex menses tantummodo, c. Nemo, de elect. in sexto. Quares, An sex mensibus elapsis possit episcopus Parochialem ecclesiam ad alios sex menses commendare? Respondeo cum Glossa in praedicto c. Nemo. minime; nam esset in fraudem legis, qua constituitur in c. Commissa, de elect. in sexto. Hoc tamen locum non habet cum episcopus ecclesiam Parochialem commendat, eo quod Rector eius sit vel mente captus, vel absens nullo relicto Vicario: tunc enim episcopus ius habet ecclesiam commendandi quandiu durat Rectoris amentia, vel absentia, etiam finito semestri. Item Collegium Canonicorum sede vacante potest ecclesiam Parochialem commendare etiam post sex menses elapsos, si post semestre finitum, nondum fuerit creatus Antistes, deinde Parochialis ecclesia non potest episcopi auctoritate

commendari, nisi Clerico etate legitima habenti, videlicet, annum vigesimum quintum aegenti, *Glossa eodem c. Nemo cit. & non nisi ad Sacerdotium promotus, vt possit interim sacerdotis munus, & officium obire. Glossa in praedicto c. Nemo. Praeterea, non potest episcopus nisi vniam tantum ecclesiam Parochialem commendare, nec nisi euidenti necessitate, & vtilitate ipsius ecclesiae cogente, praefato c. Nemo.*

Quarto quaeritur, An ecclesia commendata omni ex parte naturam, & conditionem depositi sequatur? Respondeo, minime: nam Commendatarius potest ex redditibus ecclesiae commendatae impensas facere, alimenta capere, debita soluere, sicut is, qui iure tituli ecclesiam obtinet: quae non potest depositarius ex rei depositae suilib. *Archidiaconus in c. Quis plures 21. q. 1.*

Quinto quaeritur, An Commendatarius titulum Ecclesiae commendatae habeat? Respondeo, Iuris Pontificij consultos Italos communi consensu docere, commendatarium non habere titulum, Gallos vero oppositum docere, videlicet ratione commendationis ecclesiam iure & loco tituli obtineri, & quia genus quoddam tituli Canonici sit, ecclesiam commendatam habere. Hinc oriuntur multae differentiae: nam apud Gallos commendatarius pro Beneficiario habetur: vnde si fuerit episcopus, vel abbas, simpliciter Praelatus censetur, apud Italos Commendatarius pro praelato, vel Beneficiario non habetur. Deinde, in Gallia, cum Commendatarius de viuis excedit, ecclesia commendata vacare dicitur; in Italia vero, non item. Vnde si commendatarius in Curia Romana moratur, non iudicatur ecclesia Commendata in praedicta curia vacasse, sed ibi, vbi primum vacauit, antequam commendaretur: & de contrario, si Commendatarius extra curiam Romanam obierit, ecclesia dicitur in praedicta curia vacasse, si reuera in ea vacauit, antequam commendaretur. Ideo ex sententia Italorum, Commendata ecclesia nequit commutari cum alia, quae iure tituli habeatur: at secundum Gallos, ea ecclesia commutari potest, quia commendatarius secundum eos, est verus titulus. Canonici. Item Commendatarius, perpetuo comorari, & residere in ecclesia non cogitur, & simul cum ecclesia commendata alteram habere iure potest ratione tituli, cum tamen vniuersumque titulum nequeat obtinere: quamuis, vt dixi superius, Concil. Trij. circa hoc quaedam statuerit.

Sexto quaeritur, An ecclesia commendata tanquam vacans impetari, & obrineri queat? Respondeo, si quis eam impetret nulla facta mentione commendationis, impetratio subreptitia iudicatur, ac proinde irrita & inanis. *Archidiaconus, Dominicus, Francus in c. Nemo. de elect. in sexto, & Calderinus consilio sexto, & 30. de Praben.* Quoniam licet secundum Gallos, ecclesia commendata, tanquam vacans habeatur, debet mentio fieri, etiam si solum ad tempus fuerit commendata, eo quod Papa iuri alicuius derogare non creditur, c. Super eo, de offic. iud. deleg. & c. Quamuis, de rescriptis, in sexto. Idem, quia ecclesia commendata non omnino vacare dicitur, cum eius possessionem, & administrationem Commendatarius habeat. Quares, An episcopus, qui ad sex menses commendauit ecclesiam, possit eam nutu suo ante semestre tempus reuocare? Respondeo Rubuffus in Praxi benefice part. prima, titul. de Commend. numero 58. minime; quia est secundum Canones ad sex menses commendata, cap. Dudum, de elect. in sexto, nisi episcopus commendauerit, clausula adiecta *Donec ipse voluerit*: tunc enim commendasse videtur ad nutum suum intra sex menses. Alij vero sentiunt eum posse simpliciter reuocare: at Commendatarium perpetuum ipsa etiam Papa, sine causa iusta non auouet.

Septimo quaeritur, An ecclesiam quam Romanus Pontifex commendauit, possit episcopus conferre post elapsum tempus, intra quod est commendata? Respondeo, minime: quia eo ipso, quod Papa commedauit, censetur ecclesia affecta, vel referuata, hoc est ipsius iuri, & potestati iri subiecta, & obnoxia, vt eam nullus conferre queat.

937

Octavo queritur, An Commendatarius possit coram ordinario ecclesia sibi commendata cedere? Respondeo, distinguendo: aut ecclesia est ad tempus ob bonum ipsius commendata, iuxta id quod habetur in *cap. Nemo de elect. in sexto*, & hac potest quidem Commendatarius coram Ordinario absolute, & simpliciter cedere, non tamen gratia & favore alterius, quia ius, & titulum in beneficio non habet: & intra sex menses potest episcopus quandoque voluerit, ecclesiam commendatam repetere, Aut ecclesia commendatur in perpetuum, hoc est, ad vitam Commendatarij, & hanc post Commendatarius coram Romano Pontifice, non autem Ordinario deponere ob favorem, & gratiam alterius, quia quasi ius, & titulum habet in ea. *Ioan. Monachus in cap. Nemo de elect. in sexto. Nicolaus Milis in verbo beneficium, §. vigesimo quinto. Fructus item suos facit Geminianus consil. 18. num. 13. Re. n. 31.* Præterea habet liberam potestatem statuendi tum de temporalibus, tum de spiritualibus. *Abbas in c. Cum nobis olim. de elect.*

Nono queritur, An Commendatarius ratione ecclesie sibi commendatæ habeat ius nominandi, eligendi, conferendi vel institutiendi? Respondeo, habere, quia hæc omnia in fructibus beneficij computantur. *Rebuffus loco citato, n. 61.* Pari ratione, potest locare possessiones, & fructus, quos percipit, vel habere ratione Ecclesie commendatæ. *Rebuff. ibidem nu. 62.* nam habet liberam administrationem, ut constat ex c. *Relatio, §. c. Quia plures 21. q. 1. §. c. Cum nobis olim. de elect.*

Decimo queritur, An is qui Ecclesiam habet iure tituli, possit eam habere commendatam? Respondeo, auctoritate Pape, non autem Ordinarij, fieri posse, ut qui ius, & titulum habet in beneficio, incipiat illud ipsum beneficium tanquam commendatum deinceps habere, sine vlla alia illius beneficij renunciatione. Sed quid, si ecclesiam habeat commendatam, nunquid potest iure tituli in posterum habere absq; hoc quod ei denuo conferatur? Respondeo, cum *Rebuffo loco citato, numero 50.* Papa non consuevit, ecclesiam alicui commendatam eidem iure tituli conferre, nisi eam Commendatarius expressim dimittat, & Papa denuo conferat.

Vndecimo queritur, An qui ius habet conferendi beneficium, habeat quoque auctoritatem commendandi? Respondeo distinguendo: aut is habet potestatem conferendi iure communi, & hic potest etiam commendare ad tempus, ut est Episcopus; aut habet iure speciali, scilicet privilegio, prescriptione, vel consuetudine, & hic eo ipso commendare non potest, quales sunt Ordinarij multi Episcopo inferiores. è contrario vero aliquando, qui conferre non potest, commendare potest, ut si ius conferendi sit ad Papam deuolutum, iuxta id quod habetur, c. 2. de concess. pra. similiter quoque si ad Collegium Canonicorum potestas conferendi sede vacante deuoluitur, eo quod Ordinarius inferior beneficium conferre neglexerit iuxta id quod dicitur c. 1. de Instit. in 6.

Duodecimo queritur, An si Papa Titio Clerico ecclesiam commendet simpliciter, hoc est, nec certum tempus, nec perpetuum exprimendo, in perpetuum, hoc est, ad vitam eius commendasse videatur? Respondeo, videri: quia cum non in perpetuum, sed ad tempus commendat, solet certum illud tempus exprimere.

Decimo tertio queritur, An Episcopo commendante ecclesiam Parochialem Titio ad sex menses, possit ipse Titius à Papa impetrare temporis prorogationem? Respondeo, eo ipso quod elapsi sunt sex menses, ecclesiam desinere esse commendatam, ac proinde totum, quod fecit Episcopus, finitum est: sed antequam sex menses prætereat, potest Titius à Papa petere, ut ecclesiam obtineat commendatam in perpetuum, hoc est, ad vitam, dummodo tamen declaret, se eam habere commendatam ad tempus, alioqui impetratio subrepticia censetur. *Reb. loco citato, n. 31.*

Decimo quarto queritur, An spurio possit ecclesia

commendari? Respondeo, minime, quia beneficij capax non est, & quia Ordinarius facultatem concedere nequit, ut lege solutus beneficia Parochialia, vel cura animarum prædicta habere queat: quare eiusmodi beneficia ei commendare non potest.

Decimo quinto queritur, Quæ beneficia soleant commendari? Respondeo, Episcopum de ecclesiam Parochialem ad sex menses commendare: alia itidem beneficia, quibus inest animarum cura. Simplicia beneficia commendari non solent. Cæterum Abbatis, Prioratus, Præposituras solus Papa commendat: solus item ipse ius habet commendandi beneficia Regularia, quoniam exempta sunt.

Decimo septimo queritur, An beneficia Regularia certi alicuius Ordinis iure tituli, an potius iure commendationis Religiosis eiusdem Ordinis, & instituti Regulariam professis dentur? Respondeo, cum *Rebuffo loco citato, n. 46.* Regularia beneficij Ordinis Sancti Spiritus in Saxia, & Sancti Iohannis Hierosolymitani, & Sancti Antonij Viennensis, & Sanctæ Mariæ Theatonorum iure conferri, non commendari: & sic, inquit *Rebuffus*, statuit *Alexander V. in l. de Signatura gratia*, & Magistri, siue Præceptores horum Ordinum in litteris, quibus beneficia concedunt, plane testantur se ea beneficia conferre. Nec obstat eos esse Religiosos voto paupertatem professos, quia beneficia habeat Regularia ad Superioris nutum reuocabilia, quæ ob id beneficia manualia vocantur.

Decimo octavo queritur, An quando quis ecclesiam Parochialem obtinet iure tituli, petitque à Rom. Pontifici sibi alteram Parochialem commender, & Papa respondet, *Fiat, ut petitur*, ambas possit ecclesias simul habere? *Rebuffus n. 42.* responder, primam ecclesiam dimittere debere, quoniam Commendatarius titulum Canonicum in beneficio habere dicitur: Alij vero respondent, ambas posse ecclesias pariter habere, quia iure communi duæ ecclesie possunt simul obtineri vna collata, altera commendata c. *Quia plures 21. q. 1.* Rursus alij censent, cum ecclesia ad tempus commendata posse simul haberi alteram iure tituli obtentam: sed eam ecclesiam commendatur in perpetuum, hoc est, ad vitam, cum altera iure possessa haberi non potest, nisi iuris rigor auctoritate Romani Pontificis remittatur, quem rigorem Papa in prædicto responso laxare videtur.

Decimo nono queritur, An cum Papa beneficium, vel Ecclesiam commendat alicui, nulla alia adiecta clausula, Commendatarius liberam habeat potestatem de fructibus eius statuenti: negat *Rebuffus*: ac proinde, inquit, solet Papa cum Ecclesiam in perpetuum commendat, clausulam apponere his verbis: *Vt commodius onera sustentare queas, de alicuius subventionis auxilio providere cupiones: tale Monasterium, vel beneficium auctoritate Apostolica concedimus, commendamus, & providemus, per te, quamdiu vixeris, tenendum, & possidendum, ita quod durante commenda huiusmodi, de fructibus redditibus & proventibus, ipsius Prioratus, N. disponere, & ordinare valeas, sicut veri Priores ipsius Prioratus, qui fuerint pro tempore, ordinare & disponere potuerunt, & debuerint, alienatione tantum bonorum immobilium, & praesertim mobilium ipsius Prioratus N. tibi penitus interdita.*

Vigesimo queritur, Quibus de causis sit vsu introductum, ut ecclesie commendentur? Respondeo: olim commendari consuevit ecclesiam ad tempus, donec idoneus Rector eligeretur, & crearetur: Et quia sæpe Rectorum electio ob dissidia, & lites differebatur, commendari cœperunt ecclesie ad sex menses. Eadem etiam ratione introductus est vsus commendandi ecclesiam Regulares. Et quia labentibus in deterius Religiosis Monachorum Ordinibus, decreverat cœpit ipse Monachorum numerus, ita ut Cœnobita Monachis destituerentur: factum est ut idonei Regulares vix reperirentur, qui cœnobijs seu Monasterijs præsentent: ac proinde Romani Pontifices cœperunt ecclesiam Regularis Clericis nulla Monastica & Regula, & voto adstrictis committere regendas ad tempus

Papa igitur multis de causis solet beneficia commendare. Primo Clerico legitimam ætatem nondum habenti, vel noadum ad Sacerdotium promotum, quod ad beneficium requiritur, dat Ecclesiam, vt commendatam interim habeat: & postea legitimam ætatem consecutus, iure tituli obtineat. Clerico itidem vnum beneficium habenti, dat aliud beneficium, quod cum priore simul iure haberi non potest, vt secundum habeat commendatum ad certum tempus, & postea demisso primo iure tituli obtineat secundum. Præterea seculari Clerico commendat, non confert beneficium regulare, donec ad certum tempus profiteatur eam Religionem, cuius est beneficium: vel commendat in perpetuum, vt ad vitam habeat non emissa Religionis professione. Et hac ratione Cardinales commendatas solent habere Abbatias, & Prioratus Regulares. Item Religioso certi Ordinis, & Instituti Regulam professum, commendat beneficium alterius Ordinis. Præterea Regularibus commendat, non confert beneficia secularia.

Vigesimo primo quaeritur, An de beneficijs in perpetuum commendatis sit iudicandum perinde, ac de beneficijs iure tituli collatis? Hanc quaestionem libro proxime sequenti commodius dilucemus.

CAP. XXXII

De mandatis Apostolicis.

DE hac materia Rebuffus in concordia, tit. de Mandatis Apostolicis. Staphileus in tractatu de gratijs expectat. & Mandat. de prou. & Petrus Gregor. in Syntagm. lurs li. 7. c. 11. Inter genera distribuendorum, & conferendorum beneficiorum vnum est vfitatum, quo per diplomata Pontificia, quæ vulgo Mandata Apostolica de prouidendo, & gratiæ expectatiuæ appellantur, beneficium conferri solet. Mandatum Apostolicum est omne rescriptum, quo summus Pontifex iubet beneficium alicui conferri, c. Mandatum, de rescrip. c. Si ea, de concess. Præbend. in sexto. Olim episcopi singuli beneficia dispensabant, quorum auctoritati in beneficijs concedendis aliquid derogare veteres Romani Pontifices noluerunt, ne Ecclesiasticus ordo perturbati, & confundi videretur, & vt singulis Episcopis sua iurisdictione seruetur. c. Peruenit. ti. q. 3. vnde nec beneficia vacantia cõferebant, nec ius ad vacatura tribuebant, tum ne Episcopis iniuriam inferre viderentur, vt ait Panormitanus c. Olim, ad finem de verbor. significat. tum ne ad alterius mortem captandam optandamvè, ansam præberent, c. 1. & c. 3. & c. Post electionem, de concess. præb.

Porro hic vsus diu videtur esse in Ecclesia retentus: cuius rei argumentum afferunt quidam illud probabile admodum, quia anno salatis 1150. Mandatorum Apostolicorum vsus incognitus fuisse, coniectura est, quod in toto decretorum volumine, quod circa eum annum à Gratiano Monacho editum esse prohibetur, vt ait Gloss. c. post appellationem. §. Forma, 2. quest. 6. nullum exemplum, nullave mentio horum mandatorum reperitur, vt scribit Ioan. Andreas in ca. Duobus, de rescrip. in sexto. Sunt qui putent, vsus huiusmodi mandatorum, à Alexandri III. tempore cœpisse, vt constare potest ex c. Eam te, de rescrip. quem deinde morem seruaui Innocentius III. c. Dilectus 2. de præbend. & Honorius III. c. Capitulum de rescrip. Gregorius IX. cap. Mandatum. c. Literis. & c. Abbatem. de rescrip. Innocentius III. cap. 1. de concess. præbenda. in sexto Bonifacius VIII, c. vl. eo. tit. & lib. Clemens item V. Clem. 1. eo. tit.

De his mandatis Apostolicis egit Ioan. Andreas in Additionib. ad Speculatorem in Rubrica de concess. præbend. & in cap. Duobus, de rescriptis in sexto. Ancharanus Clem. 1. de concess. præbend. Staphileus nouem formulas mandatorum Apostolicorum, siue gratiæ Expectatiuarum collegit, in suo tractatu de litteris gratiæ, & Gomezius in tractatu de mandatis Apostolicis de prouidendo. Opusculum quoq; edidit huiusmodi de mandatis Apost. Leobinus Dalerius, Gallus Iuriconsult. & Rebuffus quoque Gallus.

Primo quaeritur, Quidnam mandati Apostolici nomine veniat intelligendum? Respondeo, sciendum esse: cum olim quidam episcopi, potestate conferendi beneficia abuterentur, indignis dignis præferendo, capite, Gratia, de præbendis, & sacris Ordinibus à se initiatos immerito repellendo, capite. Accipimus, de astate & qualitate, cœpere Pontifices Romani per diplomata Pontificia Ordinatis præcipere, vt his, vel illis Clericis beneficia vacantia, vel primo quoq; tempore vacatura conferrent: ex quo factum est, vt huiusmodi litteræ Apostolicæ vulgo vocari cœperint mandata Apostolica de prouidendo, & gratiæ expectatiuæ.

Secundo quaeritur, Quot fuerint genera huiusmodi litterarum Apostolicarum? Respondeo, fuisse tria: Alie litteræ dictæ sunt, monitoriæ, alie Præceptorie: alie Executoriæ, c. Constitutus. c. Ex infirmatione. c. Capitulum, cap. Mandatum. e. Literis, de rescrip. Primum enim Romani Pontifices, Episcopos monere, & rogare consueverunt, vt idoneos Ecclesiæ Clericos præficerent. Cum ex eo, de Elect. in 6. præsertim quos ad sacros Ordines, sine beneficio vlllo promouissent, c. 2. & c. Episcop. de præb. & c. Accipimus, de astat. & qualitate. Nonnunquam etiam certum Clericum exprimebant, quem ob insignem morum, & vitæ probitatem, ac singularem litteraturam, aut collatum aliquod in Romanam ecclesiam meritum, hoc præmio remunerandum esse iustum putabant, c. Cum dilectus. de Clericis in v. rescrip.

Deinde si constabantur Ordinarij, si preces, & monita ægre ferebant, immo etiam aliquando contemnebant: iterum ad eos Pontifex litteras dabat, vt designato Clerico beneficium conferrent. Crescente vero Ordinariorum contumacia, tertio litteras scribebat Pontifex, quibus certos executores destinabat, qui vel ipsos Ordinarios ad dandum beneficium adigerent, vel ipsi conferrent: vnde illi dicti sunt executores ad compellendum. Glossa in cap. Si capitulo, de Concess. præb. in sexto. & hi dicti sunt Executores ad prouidendum. c. Abbe. de rescrip. & c. Proposuit, de Concess. præb. Porro ex trib. illis pontificiarum litterarum generibus duo prima in defectu ordinem abiire, ac solæ executoriæ litteræ in vsu sunt, vt ait Panormitanus c. ex infirmatione. de rescrip.

Tertio quaeritur, An vsus huiusmodi mandatorum Apostolicorum sit omnino contra Canones? Doctores Gallici hunc vsus tanquam Canonibus aduersantem improbant: Primo, quia hoc vsu Ecclesiasticus ordo confunditur: non enim Episcoporum libera iurisdictione, & auctoritas seruat, eo quod eorum potestati in beneficijs conferendis multum detrahitur. Secundo, hinc datur occasio optandæ, & captandæ mortis. Tertio, quia Episcopi Clericos sibi subiectos multo melius agnoscunt, quippe quos præfentes habent, quam Papa, cum ab vrbis finibus longe remoti. Quarto, quia Clerici sua oppida, & prouincias deserunt, & Romam se conferunt, vt litteras Apostolicas impetrerit, quibus beneficia consequantur. Quinto, quia hic vsus videtur esse introductus vt Romanus Pontifex Beneficiarijs pensiones imponat: ex quo fit, vt beneficia nimis onerentur, & pensiones exteris soluantur, & pecuniæ ex prouincijs, & Regnis extrahantur. Hæc Galli Iuriconsulti contra mandata Apostolica, & gratias expectatiuas.

Verum enim uero quamuis in hac consuetudine, sicut & in alijs rebus omnibus humanis, aliqui possint abusus irrepere, negari tamen non potest, quin aliquæ etiam inde utilitates oriantur. Primum Romanus Pontifex liberam habet potestatem conferendorum beneficiorum, c. 2. de præbend. in sexto, & Clem. 2. vt iure pendenti. Item Romanæ Curiæ in terest, vt Papa beneficia conferat ijs, qui sunt de sede, & ecclesiæ Apostolica, & de Christiana Republica optime meritis: his itidem, qui in eadē Curia deseruiunt. Deinde maxime rationi consentaneum est, vt Clerici pauperes, qui solent nonnunquam ab Ordinatis contemni, eorum auxilio destitui, auctoritate, & officio